

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **Ing. V. S.**, zastúpeného JUDr. J. L., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **zvýšenie starobného dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. júna 2008, č.k. 2Sd/131/2007-34, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 24. júna 2008, č.k. 2Sd/131/2007-34, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo 4. septembra 2007 – ktorým podľa § 22 a § 14 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák.č. 100/1988 Zb.“) a podľa § 259 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len

„zák.č. 461/2003 Z.z.“) bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa **o zvýšenie starobného dôchodku z dôvodu zaradenia zamestnania v období od 12. augusta 1974 do 11. januára 1980 a od 13. septembra 1988 do 28. februára 1989 do zvýhodnenej pracovnej kategórie** – pretože v období od 12. augusta 1974 do 11. januára 1980 pracoval v Alžírsku ako poradca rozvoja elektroinštalácií a v dobe od 13. septembra 1988 do 28. februára 1989 v Maroku ako profesor, pričom nakoľko podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády ČSSR č. 117/1988 Zb. o zaradovaní zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia (ďalej v texte len „nariadenie vlády č. 117/1988 Zb.“) sú do II. pracovnej kategórie zahrnuté zamestnania expertov v zahraničí vykonávané v tropických alebo inak zdravotne ťažkých oblastiach Afriky **s výnimkou Alžírsku, Juhoafrickej republiky, Maroka** a Tunisu, nebolo možné dobu jeho pôsobenia v Alžírsku a v Maroku hodnotiť v II. pracovnej kategórii – a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ nepreukázal v konaní na súde, že zamestnanie, ktoré vykonával v čase od 12. augusta 1974 do 11. januára 1980 v Alžírsku a od 13. septembra 1988 do 28. februára 1989 v Maroku, malo byť zaradené do zvýhodnenej pracovnej kategórie, a preto krajský súd nemohol odporokyni vytýkať, že napadnutým rozhodnutím jeho žiadosť o zvýšenie starobného dôchodku zamietla.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania **k nesprávnym skutkovým zisteniam**, pretože v konaní na súde i listinnými dôkazmi bolo preukázané, že odporca ho mal zaradiť do zvýhodnenej pracovnej kategórie. Taktiež namietal **nesprávne právne posúdenie veci, keďže nepresným výkladom nariadenia vlády ČSSR č. 117/1988 Zb.** krajský súd rozhodol nesprávne. Navrhovateľ zdôraznil, že ťažiskom jeho práce bolo vypracovanie štúdie na zásobovanie elektrických odberov na Sahare a kvôli návšteve každej lokality – ťažobných miest, oáz, voľby trás prenosových vedení a s oboznamovaním sa s obtiažnosťou terénu – podstatnú časť trávil v teréne, miestami vo veľmi obtiažnych podmienkach, pričom tieto skutočnosti podľa P. a nariadenia vlády ČSSR č. 117/1988 Zb. oprávňujú jeho zaradenie do II. pracovnej kategórie. Navrhovateľ tiež uviedol, že vykonával aj funkciu poradcu, ktorá činnosť pozostávala z účasti na rokovaní s generálnym riaditeľom spravidla dvakrát mesačne a z príležitostného vyjadrenia sa o vhodnosti použitia ponúknutého materiálu v miestnych podmienkach, pričom tieto skutočnosti súdu preukázal aj listinnými dôkazmi, a zmluvou s P. a ním, žiadosťou

o predĺženie pracovnej zmluvy, potvrdením S. z Alžírsku o vykonávanej práci (Certificat de Travail). Navrhovateľ k vyňatiu Alžírsku a Maroka z predmetného vládneho nariadenia poznamenal, že Alžírsko je obrovská krajina s dvoma úplne odlišnými klimatickými pásmami – severnou prímorskou oblasťou s relatívne prijateľnými teplotami a vzdialenou vnútrozemskou oblasťou Saharou, životné podmienky na ktorej nepopierateľne spĺňajú všetky podmienky na zaradenie do extrémnych klimatických a zdravotne náročných oblastí, ktoré v zmysle nariadenia vlády č. 117/1988 Zb. oprávňujú jeho zaradenie do II. pracovnej kategórie. Poukázal aj na skutočnosť, že má vedomosť o tom, že geológovia, ktorí pracovali v Alžírsku, sú v II. pracovnej kategórii. Ako doklad o tom, že v Maroku mal trvalé bydlisko aj pracovisko hlboko na Sahare v Beni Mellal, predložil súdu kópiu jeho tamjšieho osobného preukazu a zároveň poznamenal, že ani v škole, ani v byte nemal klimatizáciu, pričom teploty v tieni často presahovali aj 52°C, preto sa musel vrátiť predčasne do Československa a bol 2 mesiace práceneschopný. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže odporkyňu na náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody navrhovateľa nepovažuje za opodstatnené, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Z podkladov administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že odporkyňa rozhodnutím z 2. decembra 1996 podľa § 21 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) **priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 1. novembra 1996**. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že starobný dôchodok, mu bol vymeraný ako pracujúcemu III. pracovnej kategórie a bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku za roky 1995, 1994, 1993, 1992, 1991. Celková započítaná doba zamestnania u navrhovateľa bola 44 rokov, pričom pre výpočet výšky dôchodku bolo rozhodných 42 rokov v III. pracovnej kategórii.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku z dôvodu zaradenia zamestnania v období od 12. augusta 1974 do 11. januára 1980 a od 13. septembra 1988 do 28. februára 1989 do zvýhodnenej pracovnej kategórie.

Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd po zistení, že zamestnanie, ktoré vykonával navrhovateľ v čase od 12. augusta 1974 do 11. januára 1980 v Alžírsku a od 13. septembra 1988 do 28. februára 1989 v Maroku, nebolo zaradené do zvýhodnenej pracovnej kategórie, napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanej veci neboli splnené zákonné podmienky pre zvýšenie starobného dôchodku navrhovateľa, ktorý v konaní nepreukázal, že postupom a rozhodnutím odporkyne bol ukrátený na svojich právach. Odporkyňa postupovala pri posudzovaní nároku navrhovateľa zákonne, pre svoje rozhodnutie si zadovážila dostatočné skutkové podklady, na základe ktorých vyvodila správny právny záver. Nepochybil preto krajský súd, keď dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je v súlade so zákonom.

Námietky navrhovateľa uvedené v jeho odvolaní - ktoré sú v podstate totožné s námietkami vznesenými v priebehu konania pred krajským súdom – sú skutkovo a právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmavanej veci.

Odvolací súd v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou krajského súdu, ktorý sa vecou dôsledne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v napadnutom rozsudku náležite odôvodnil.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová